

står helt uforstående over for, at det skulle kunne være godt nok. Man kan diskutere hvad det er for et system, man vil indføre med henblik på at få en højere genanvendelsesprocent. Der tror jeg da, at alle vil være åbne over for, hvis hr. Brian Mikkelsen har alternativer, som vil kunne bidrage til en endnu højere genanvendelsesprocent. Vi har bare ikke hørt noget om det; der har ikke været noget alternativ. Der er ingen forslag fra Det Konservative Folkeparti. Der er kun gold kritik og en negativ holdning til de forsøg, der trods alt bliver gjort for at få flere nikkel-cadmium-batterier genindsamlet og dermed få forhindret, at de kommer ud i naturens kredsløb.

Jeg synes, det ville være mere konstruktivt, hvis hr. Brian Mikkelsen havde nogle alternativer i stedet for bare at være imod.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Hr. Brian Mikkelsen ville gerne bagatellisere det, at der er 10 pct. blyakkumulatorer, man ikke får indsamlet. Jeg synes ikke, at man kan tale om en bagatel, når det reelt drejer sig om 1.600 t årligt. Der er jo ingen, der er i tvivl om, at det er farlige stoffer, vi taler om her.

Hr. Jens Løgstrup Madsen sagde også, at det ikke drejede sig om ret meget, osv. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at mængderne i sig selv taler et helt andet sprog.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Regeringspartierne personificeret af miljøministeren har ofte talt om værdien af frivillige miljøaftaler. Jeg husker debatten den 1. februar, hvor miljøministeren gik meget hårdt frem og sagde, at nu skulle vi have nogle frivillige aftaler. I dag i dagbladet Politiken slås det også fast, og også i morges i Radioavisen sloges det fast, at regeringen godt vil have frivillige aftaler.

Her går man ind og nedlægger to frivillige ordninger, hvoraf i hvert fald den ene – kan vi godt være enige om – er velfungerende på trods af sidstnævnte talers bemærkninger.

Med hensyn til de genopladelige batterier har Cowiconsult lavet en rapport, hvor man har undersøgt, hvorfor der bliver samlet 35 pct. ind. En af de væsentligste årsager til, at der ikke bliver samlet mere ind – og det vil en lovgivning ikke ændre på – er den såkaldte pulterkammer-effekt: Hvis man har en elektrisk tandbørste, og den går i stykker – som undertegnedes f.eks.

gjorde forleden dag – smider man den ikke ud; man tror, man kan reparere den. Den ligger altså derhjemme og samler støv. Man smider ikke skidtet ud. Og det betyder, at man har meget svært ved at komme op på en højere procentdel.

Det samme med levetidsalderen. Det blev diskuteret meget, da man lavede ordningen for nogle år siden: Hvor lang tid lever disse produkter? Det har selvfølgelig også noget med selve indsamlingsprocenten at gøre, for hvad er udgangspunktet?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Brian Mikkelsen, at regeringen er tilhænger af aftaler. Regeringen har imidlertid den erfaring, at den slags aftaler kun bliver effektive, hvis der er et fornuftigt pres på parterne, herunder også et økonomisk incitament.

Vores hidtidige drøftelser – det kommer vi tilbage til under en senere forhandling – med branchen om indsamling af blyakkumulatorer er gået ud på at få et resultat, som ikke bare bevarer den nuværende indsamlingsprocent, men øger den.

Der er stadig væk udestående spørgsmål, men dem tror vi bliver klaret, foruden at vi får fjernet det problem, som vi har i dag, nemlig ved at uafhængige virksomheder, som ikke er medlem af den pågældende monopolforening, skal betale et gebyr, som jo for dem at se har karakter af en skat, til en forening, som derefter distribuerer overskuddet til deres egne medlemmer. Skal der opkræves skatter og afgifter her i landet, er det nok rigtigst, at det sker på baggrund af beslutninger vedtaget her i Folketinget, og at det bliver lige for alle.

Vores indtryk i forhold til branchen er, at vi kan få en fornuftig aftale, men vi kan kun få en fornuftig aftale på det her område, såfremt vi har vedtaget dette lovforslag. Det er der ingen som helst diskussion om. Det nytter ikke noget, at hr. Brian Mikkelsen prøver at fjerne virkelighedens åg ved at ryste på hovedet. Der er ingen mulighed for at lave det, uden at vi har dette forslag.

Hvad angår nikkel-cadmium, definerede den konservative miljøminister i sin tid, da man lavede aftalen, et succeskriterium, der var væsentlig højere end de 35 pct. Jeg tror, at man regnede med noget over det dobbelte. Branchen selv er stærkt utilfreds med resultatet, så intet tyder på, at man har fundet det rigtige resultat.